

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
t. č. X.
zastoupený advokátem Mgr. Maruanem Abu Assadem
sídlem Na Větrníku 1493/73, 162 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2023, č. j.: OAM-209/LE-LE05-LE05-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2023, č. j.: OAM-209/LE-LE05-LE05-2023, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že jeho azylová situace nebyla posouzena řádně, prokázal, že mu hrozí závažná újma a v jeho případě nelze Alžírsko považovat za bezpečnou zemi, vnitrostátní ochrany využít nemohl, ač se o to pokoušel, oprávněně se obával větší újmy, X., skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn, pochyboval-li žalovaný o jeho tvrzeních, měl si opatřit další podklady, žalovaný učinil závěry pouze z dokumentů vypovídajících o alžírských poměrech jen v obecné rovině, ve vztahu k jeho konkrétnímu případu nejsou objektivní, dokument Výzkumné služby Kongresu je neaktuální a vztahuje se ke zcela jiné problematice.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Byly vzaty v úvahu žalobcem tvrzené skutečnosti a byly k nim shromážděny relevantní a aktuální informace, stav věci byl zjištěn dostatečně, přijaté řešení odpovídalo konkrétním okolnostem a je patřičně odůvodněno, Alžírsko je bezpečnou zemí, a to i v individuálním žalobcově případě, žalobce se mohl obrátit s žádostí o pomoc na státní orgány své vlasti, tvrzený incident přitom ani nenahlásil; napadené rozhodnutí je zákonné, přezkoumatelné a vycházející z dostatečně zjištěného skutkového stavu, žalobní argumentace není způsobilá zpochybnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti ze dne 8. 3. 2023 uvedl, že v X. používal jiné jméno, je X. po otci, je schopen se dorozumět arabsky, náboženským přesvědčením je sunnitský muslim, nemá politické přesvědčení, není v žádné straně, s politikou nemá nic společného, je svobodný a bezdětný; dne X. odletěl z X., měl X. a pracoval tam, potom už nebyla práce, dne X. odletěl do X., chtěl pracovat, ale nepovedlo se to, proto odletěl do X., měl padělaný X., protože jinak by se sem nedostal, doklad mu dal zadarmo neznámý člověk v X., dne X. přiletěl do X.; v Evropě byl roku X., přijel nelegálně X., pak šel za prací, byl v X., v X. jen krátce, v Evropě byl celkem X., ale většinu času strávil v X., roku X. se vrátil dobrovolně do Alžírska, jelikož mu X.; udělená víza ani povolení k pobytu v jiných státech nemá, roku X. žádal X., ale neví, jak to dopadlo, protože nečekal na rozhodnutí, je úplně zdravý, nemá žádné zvláštní potřeby ani omezení; o azyl žádá, protože je v Alžírsku ohrožen na životě, jeho X., roku X., protože s ním odmítl spolupracovat, ten člověk chce X., jelikož se o to zajímal a odhalil jej jako X.
6. Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 3. 2023, č. j.: OAM-209/LE-LE05-LE05-NV-2023, nebyl žalobci povolen vstup na území České republiky dle ustanovení § 73 odst. 3 písm. c) zákona č. zákona o azylu; podle ustanovení § 73 odst. 4 téhož zákona byla doba, na niž se vstup nepovoluje, stanovena do 2. 7. 2023.
7. Během pohovoru vedeného dne 8. 3. 2023 žalobce dále uvedl, že při vycestování z vlasti neměl žádné potíže, odjel kvůli výhrůžkám, vyhrožoval mu X., posílal mu vzkazy přes další osoby a jednou X., byl to ten člověk, protože X., říkali mu to X., onen člověk je X.; daný člověk mu vyhrožoval, protože žalobce zjistil, že X., zjistil to vyptáváním se lidí, Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

mezi lidmi se o tom ví, po nějakých lidech mu vzkázal, že to má nechat být a nestěžovat si, řešil to podáním stížnosti na policii v X., přišel tam a stěžoval si, písemně nic nepodal, ústně si stěžoval, že X., zapsali si jeho údaje a výpověď, ale pak se nic nedělo, o postup policie se dále nezajímal, potíže začaly před X. lety, ve stejné době podal na policii onu stížnost, o X. se též dozvěděl před pěti lety; k X. došlo roku X., přesně si to nepamatuje, před X. lety byl v Evropě, ale stejně to zjišťoval, neví, jak se mohl vyptávat spoluobčanů v Alžírsku, obdržet výhrůžky a stěžovat si alžírské policii, když byl v té době v Evropě, asi to bylo roku X., když měl X. a někdo mu vyhrožoval, na policii se neobrátil, dříve policie nic neudělala, tak už to nezkoušel, měl též ekonomické důvody, není jednoduché tam najít práci, X., policie událost neřeší, jelikož X., neví, proč nyní policie nekoná, v zemi není žádné právo, jako X. nemá práci, myslí tím dobré zaměstnání, jako X. by měl mít výhody, je to nespravedlivé, jiné potíže ve vlasti neměl, nikdy nebyl ve vlasti trestně stíhán, do Evropy roku X. odjel z rodinných a ekonomických důvodů, když se roku X. vrátil do vlasti, bál se výhrůžek, z X. se do země původu vrátil, protože X., od roku X. se mu nic nestalo krom X., naposledy mu vyhrožoval X. před odjezdem, poslední X. se mu nic nestalo, protože se uvedenému člověku vyhýbal, často jezdil za prací pryč z X., takže nebyl moc doma, všechny důvody žádosti o mezinárodní ochranu uvedl; v žádosti o mezinárodní ochranu v X. roku X. uváděl jen ekonomické důvody, výhrůžky tehdy byly slabé, neuvědomoval si jejich vážnost, pokud dříve tvrdil, že výhrůžky začaly až před X. lety, tedy roku X., nyní uvádí, že je dříve nebral vážně, o azylové řízení v X. se nezajímal, pak dostal X., pod X. vystupoval, aby X., doma je ohrožen na životě, nic jiného uvést ani doložit nechce; práva na seznámení se s podklady rozhodnutí se vzdává.

8. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně Informace OAMP, Alžírsko, Hodnocení Alžírska jako bezpečné země původu ze dne 27. 10. 2022, Informace OAMP, Alžírsko, Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 30. 5. 2022 a Zpráva CRS pro Kongres USA, Alžírsko: Aktuální problémy ze dne 13. 4. 2011.
9. Dále žalovaný vydal dne 23. 3. 2023 žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
 11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
 12. Podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu *jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.*
 13. Podle ustanovení § 16 odst. 3 zákona o azylu *jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně*
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

14. Podle ustanovení § 2 bodu 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Alžírsko.
15. Žalobní námitky směřovaly proti závěrům žalovaného, že Alžírsko lze považovat za bezpečnou zemi i v konkrétním žalobcově případě, samotný status Alžírsko coby bezpečné země zpochybňován nebyl.
16. Je nutno uvést, že žalobce neprokázal, že by Alžírsko pro něj nebylo bezpečnou zemí. Přitom pochází-li žalobce z bezpečné země původu, neplatí pro něj rozložené důkazní břemeno běžné v meritorně posuzovaných azylových věcech, ale musí sám dokázat tvrzené skutečnosti. K důkaznímu břemeni v řízení s žadateli o mezinárodní ochranu, kteří pochází z bezpečné země, se setrvale vyjadřuje i Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“), jenž např. v usnesení ze dne 16. 9. 2021, č. j.: 1 Azs 219/2021 – 25, konstatoval: „K tomu je však třeba uvést, že charakteristickým znakem rozhodování o mezinárodní ochraně v případě bezpečných zemí původu podle § 16 odst. 2 zákona o azylu je zdůraznění důkazního břemene žadatele. V takovém případě totiž leží hlavní odpovědnost za prokázání toho, že se o bezpečnou zemi původu nejedná, na žadateli (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2020, č. j. 10 Azs 232/2020-32, ze dne 23. 9. 2020, č. j. 6 Azs 209/2020-29, ze dne 24. 9. 2020, č. j. 1 Azs 49/2020-32, ze dne 30. 9. 2020, č. j. 9 Azs 185/2020-30, ze dne 24. 11. 2020, č. j. 4 Azs 229/2020-32, ze dne 4. 12. 2020, č. j. 3 Azs 129/2020-68, ze dne 11. 11. 2020, č. j. 6 Azs 240/2020-34, či ze dne 17. 2. 2021, č. j. 7 Azs 347/2020-23). Pokud se tedy udělení mezinárodní ochrany domáhá žadatel ze země náležející mezi bezpečné země původu, je jeho úkolem přesvědčit žalovaného, že žádost nelze zamítnout podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, ale že jeho mimořádný příběh odůvodňuje věcné posouzení žádosti podle zákona o azylu.“
17. Co se týká žalobcových tvrzení, nemohla vést žalovaného k úvahám o tom, že by Alžírsko pro něj nemělo být bezpečnou zemí. Žalobce se obával soukromé osoby, která měla X., což ale nebylo nikterak specifikováno, hovořil o vyhrožování ze strany dané osoby, zároveň uvedl incident spočívající v X., jejíž původ připisoval stejné soukromé osobě. Pomine-li se, že označení viníka X. je značné spekulativní a tvrzení o vyhrožování jsou velice povšechná, je třeba zdůraznit absenci snahy zmiňované potíže řešit se státními orgány žalobcovy vlasti. Přitom i v rámci meritorního řízení o azylové žádosti je třeba se primárně obracet pro pomoc k vnitrostátním orgánům (srov. např. rozsudky NSS ze dne 22. 12. 2005, č. j.: 6 Azs 479/2004 – 41, a ze dne 16. 9. 2008, č. j.: 3 Azs 48/2008 - 57), tím spíše je nutno tak učinit, má-li být posléze prokazována ne-bezpečnost země původu v konkrétním případě. Žalobce se na policii ve vlasti obrátil pouze ve chvíli, kdy X., nepodal písemnou žádost ani oznámení, pouze policistům své poznatky sdělil, ti jeho výpověď zaznamenali, ale pak se mu již neozvali, sám se o věc nezajímal a na policii už se neobrátil ani v souvislosti s vyhrožováním, ani kvůli X. Přitom státní orgány žalobcovy vlasti zakročují proti teroristům (vizte Informaci OAMP ze dne 30. 5. 2022) a žalobce soukromou osobu, která mu vyhrožovala, za teroristu označil. Dle Informace OAMP ze dne 27. 10. 2022 pak v zemi existoval systém opravných prostředků proti porušování lidských práv a svobod, byť vykazoval určité nedostatky, potížím čelily osoby menšinové sexuální orientace, političtí odpůrci, případně trestně stíhaní. Žalobce tudíž typově nepatřil mezi skupiny osob, pro něž by Alžírsko nemělo být bezpečné, stejně tak je v zemi Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

vnitrostátní ochrana dostupná natolik, aby se ji pokusil využít. Žalobce se na policii obrátil jen jednou a na její postup si nikde nestěžoval, následně kvůli svým potížím nekontaktoval státní orgány vůbec, ve svém konkrétním případě tak neprokázal ne-bezpečnost Alžírsko.

18. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil, proč posoudil žalobcovu žádost jako zjevně nedůvodnou, resp. proč neshledal Alžírsko ne-bezpečnou zemí ve vztahu k žalobci. Sdělil také všechny podklady, z nichž vycházel; základem byly jak údaje k žádosti a obsah pohovoru, tak souhrnná zpráva o aktuální situaci v zemi původu ve vztahu k označení Alžírsko za bezpečnou zemi, stejně jako Informace OAMP o situaci v zemi ze dne 30. 5. 2022. Z odůvodnění jednoznačně vyplývá, z jakých zjištění žalovaný vycházel, jakými úvahami se při rozhodování řídil a proč dospěl k závěru o zjevné nedůvodnosti žádosti; odůvodnění napadeného rozhodnutí je koherentní a logické, s relevantní odezvou ve shromážděných podkladech, není proto zmatečné ani nepřezkoumatelné. Stav věci byl spolehlivě zjištěn s pomocí shromážděných podkladů; souhrnné informace OAMP byly dostatečné ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností. S ohledem na ustanovení § 16 odst. 3 věty druhé zákona o azylu se žalovaný nemusel zabývat, zda žalobce uvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování dle § 12 zákona o azylu či vážné újmě dle ustanovení § 14a téhož zákona. Všechny podstatné skutečnosti byly zjištěny, žalovaný přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalovaný srozumitelně vyhodnotil podklady o zemi původu a individuálními poměry žalobce se zabýval na s. 4 až 6 svého rozhodnutí.
19. Ve věcech žadatelů o mezinárodní ochranu z bezpečných zemí leží důkazní břemeno na jejich straně, nemůže obstát námitka nedostatečného šetření žalovaného; jak bylo uvedeno výše, žalobce neprokázal ne-bezpečnost Alžírsko vůči své osobě, žalovaný potom uvedené řádně konstatoval a odůvodnil, žádnou nezákonnost v jeho postupu ani závěrech shledat nelze.
20. Shromážděné zprávy o zemi původu měly skutečně obecný charakter, nicméně bylo na žalobci, aby jejich obsah vyvrátil ve vztahu ke své osobě, což se mu nezdařilo. Přitom žalobce ani typově nepatřil k osobám, pro něž by Alžírsko nemuselo být bezpečnou zemí. Skutkový stav byl zjišťován z aktuálních zpráv z roku 2022, zpráva z roku 2011 byla využita ke skutečností, jež se vztahovaly k minulosti, ani v daném ohledu proto nelze žalovanému nic vytknout.
21. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Pokud žalobci nebyl povolen vstup na území a nebude mu povolen ani ve lhůtě pro podání kasační stížnosti (tj. do dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí), není kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí přípustná (§ 32 odst. 7 písm. c) zákona o azylu).

Byl-li žalobci povolen vstup na území nebo bude-li mu povolen ve lhůtě pro podání kasační stížnosti, lze proti tomuto rozhodnutí podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 2. června 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.